

den i sin Betænkning blandt Andet udtaler følgende, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse: „at den erkjender, at Forholdstalsvalgmaaden trods sine praktiske Ulemper maa siges at være grundet paa retfærdige Principer og egner sig til Indførelse, hvor der findes Mindretal, som have andre Anskuelser end Flertallet om den rette Ordning af de Samfundsanliggender, der behandles af vedkommende repræsentative Forsamlinger. hvortil der skal vælges Medlemmer.“ Altsaa Kommunalbestyrelsen erkjender ogsaa, at Princippet er rigtigt og retfærdigt, og at det kan være hensigtsmæssigt i repræsentative Forsamlinger, hvor det gjælder om at faae en virkelig Repræsentation af de forskellige Anskuelser af de forskellige Mindretal, som ere tilstede. Jeg har draget dette frem, fordi jeg, hvis der bliver nedsat Udvalg om denne Sag, gjerne vilde henlede dette eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa de to Punkter; det var blot det, der var min Hensigt.

Mænen: Der er jo forskellige Maader at umuliggjøre Lovforslags Fremme paa. En er simpelthen at ihjelslaa dem, en anden er at hænge nogle Møllestene om Halsen paa dem og paa den Maade lade dem gaa i Dyst. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der nu talte, havde adskillige svarlige Møllestene at hænge om Halsen paa dette Lovforslag, saaledes at hvis de Forhold, han omtalte, skulde sættes i Forbindelse dermed, tror jeg, at det vilde have sin Bansevælgelighed at faae det gennemført. Der er jo ikke ved dette Lovforslag Tale om Andet end ligefrem at søge en Nødhjælp for at raade Bod paa de Ulemper, som de grundlovstridige Tilstande, der bestaa her i Kjøbenhavn, i Henseende til Valgretten til Folkethinget fremkalde. Det er jo givet, at den nugældende Valglov for Valgene til Borgerrepræsentationen er bygget paa Inddelingen af Byen i Valgkredse til Folkethinget. Det er det Princip, der er indtalt i denne Lovs § 11, hvori det hedder: „Den Inddeling i Valgkredse, som er eller maaatte blive forstøvet med Hensyn til Valg til Rigsdagens Folkething, skal ogsaa benyttes ved Borgerrepræsentantvalgene.“ Det er en ganske naturlig Ordning, at det, som hører sammen i politisk Henseende, ogsaa hører sammen i Henseende til de kommunale Valg, og det er en Ordning, som jeg haaber maa blive fastholdt, men nu er det jo kommet dertil, at nogle af Kredsene her i Kjøbenhavn, i alt Fald en af dem, er 7 à 8 Gange saa stor, som den grundlovmæssig skulde være. Det er en bestandig grundlovstridig Tilstand, der bestaar

i saa Henseende, og det er en Ordning, der berøver Kjøbenhavns Borgere den forfatningsmæssige Ret, som tilkommer dem efter Grundlovens klare Ord. Efter den bestaaende Tilstand have Kjøbenhavns Borgere paa sine Steder kun $\frac{1}{7}$ til $\frac{1}{8}$ af den Ret, som Grundloven tillægger dem, der gaar 7 à 8 Kjøbenhavnere paa en Borger i det øvrige Land. Det er denne grundlovstridige Tilstand, hvis Afhjælpning er særdeles paa-trængende, thi Kjøbenhavns Borgere bør ikke berøves den Ret, som Grundloven hjemler dem, og derfor haaber jeg, at dette Lovforslag ogsaa i sin Form maatte fremtræde som en Nødhjælp, begrundet i disse abnorme Tilstande, saaledes at det indskrænktes til at gjælde, indtil en Omordning af Folkethingskredsene maatte have fundet Sted og grundlovmæssige Tilstande ere tilveiebragte i Hovedstaden i Henseende til Valg til Folkethinget, indtil det sker, kan denne Udvei benyttes; men det er altsaa kun en ren midlertidig Nødhjælp paa et enkelt Punkt, hvor det er umuligt saa at sige at foretage Valgene efter den bestaaende Ordning, som dette Lovforslag tilsigter. Lad os derfor, hvis man i Virkeligheden ønsker — hvilket jeg haaber — at fremme Lovforslaget, være enige om kun at indskrænke det til det Punkt, hvor en absolut Nødvendighed foreligger, og ikke sætte det i Forbindelse med saadanne vidtgaaende principielle Afgjørelser som om Udstrækning af Valgret i kommunal Henseende eller Valg efter Flertals- eller Forholdstalsvalgmaaden. Det kan man komme ind paa, naar en Gang den almindelige Ordning af Kommunalvalgene bliver behandlet; men man bør ikke sætte det i Forbindelse med denne rent midlertidige Nødhjælp, som er fremkaldt ved grundlovstridige Tilstande.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Jeg kan ikke anse det for videre heldigt at komme dybt ind paa Spørgsmaal, som egentlig ikke foreligger ved dette Lovforslag, jeg skal derfor i den Henseende være saa afholdende som mulig. Til det ærede Medlem, der sidst talte, vil jeg blot sige, at en Bestemmelse, der sagde: „Indtil en Omordning af Kredsene fandt Sted“ vilde jeg ikke tro var hensigtsmæssig; thi selv om Folkethingskredsene vare nogenlunde normale, er det, at 3 Medlemmer skulle modtage Stemmer og saa i en Kreds med 16,000 Bølgere, ikke videre heldigt, det var bedre at udvide det lidt. Til det ærede Medlem, som kom ind paa andre Ting (Madsen), skal jeg sige, at det maaste kan være rigtigt ved en anden Leilighed at komme ind paa en Revision af